

23) И у ГТР-рату и у Тројанском рату имамо легенду о "коњу-аквадукту" (в. горе). У целини тај мотив у XIII в. још нисмо открили. Ипак, постоји необичан детаљ, који заслужује да буде поменут. Већ смо видели да се у неким документима опсада Напуља приказује као "опсада Троје". И ево: "Папино проклетство је пало на Конрада (XIII в. - А.Ф.)... То му није засметало да освоји Напуљ; али наполитанци су га замрзели од када је наредио да се стави узда на кип коња, који је стајао на грдском тргу и сматран је за политичку светињу града" [63, т. 1, стр. 309]. По мишљењу каснијих грчких аутора, управо је у Троји (Напуљу) на градском тргу морала бити "статуа коња". Није ли та "легенда о коњу" нејасни одјек догађаја повезаних с Тројанском ратом из XIII в? Не треба мислити да Колрауш (аутор [63]) на свакој страници говори о "киповима коња". У целом првом тому [63] посвећеном древној и средњовековној историји Немачке и Италије, Колрауш само два пута помиње "кипове коња": (1) кип коња у Италији у VI в., (2) кип коња у Напуљу у XIII в. [63, т. 1, стр. 166,309]. Корисно је имати то на уму при даљој дубљој анализи хроника из XIII в.

24) О преласку дела информације из Империје Хабсбурга у II римску империју при збирном померању од 1053+333=1386 година, може да се каже следеће (сл. 17.1, зона 14 и сл. 17.2). Владавина Рудолфа Хабсбуршког (1273-1291) карактеристична је по томе што је тај император поново назван "обновитељем Империје" [41, т. 5, стр. 368]. Дакле, поново се "родио" израз карактеристичан, како за почетак II римске империје, тако и за почетак III римске империје. Даље, почетак Сулине владавине (од 82. до 78. п.н.е.) при збирном померању од 1053+333=1386 година пада у 1304. годину, тј. приближно у 1300. годину. И опет баш овде имамо јасан паралелизам, који Грегоровијус није могао да не примети: "Палестрина се уговором предала (папи Бонифацију - А.Ф.). У одећи жалости... појавила су се оба кардинала (1298.год. - А.Ф.) и пала к папиним ногама... Палестрина (уп. с јеванђеоском Палестином - А.Ф.) и сва утврђена насеља... тог трена су се предали. Папина мржња према побуњеницима... била је сада безгранична. Казна којом је он одмах осудио Палестрину, показала је његове намере. Вољом судбине, после дугог временског интервала (а управо после око 1386 година - А.Ф.) на тај познати Фортунин град изливена је иста чаша гнева. Сула, коме се предао Пренесте, сравнио је град са земљом; после 1400 година (Грегоровијус број 1386 заокружује на 1400 - А.Ф.) тај се Пренесте предао папи, и папа га је с староримским бесом збрисао с лица земље..." [41, т. 5, стр. 431]. "Све је то уништено зу неколико дана... Развалине су преоране и посуте сољу... Бонифацију VII се, по свој прилици, допадало да подражава (вероватно је папа добро знао историју антике, био је начитан - А.Ф.) начин деловања античког Римљанина... Он је стварно разрушио један од најстаријих градова Италије, који је... страдао још и у антици... Слично томе како је Сула на месту порушеног града изградио војничко насеље, тако је и Бонифације наредио његовим несрећним житељима... да се населе у близини. Они су саградили колибе у равници..." [41, т. 5, стр. 432-433]. Сви ти паралелизми су последица померања $T=X+300$.

25) При горе наведеном збирном померању, појављују се и други занимљиви паралелизми. На пример, император Максимилијан I (1493-1519) "спушта се" наниже и доспева у II римску империју, делимично се поклапајући с императором